Ч. 53 (13.292). Львів, субота 4. березня 1933. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Воєнні вибори.

Німецькі парляментарні вибори та проголошення виїмкового стану з припиненням конституційних громадянських свобід.

Львів, 2. березня 1933.

Місяць тому новий німецький уряд з Гітлером на чолі розвязав райхстаґ та розписав нові вибори на день 5. березня. Короткий термін тих виборів мав означувати або нехіть до безпарляментарного правління або бажання як мога швидше добути розвязку проблєми відношення внутрішніх сил народу: на цей або другий бік, за Гітлером чи проти Гітлера. Річ тільки в тому, що урядова (націонал-соціялістична) преса заявила без обиняків відразу: якщо уряд не здобуде 51 відсотків усіх мандатів, себто безоглядну більшість, і якщо до урядового табору не прилучиться тоді католицький центр, тоді уряд „попросить“ Гінденбурга диктаторських уповновежень *проти* парляменту. Іншими словами, виборча кампанія, яка досягла свого найвищого ступня, не йде за владу в державі, тільки за форму, якою та влада хоче закріпитися: з парляментом або без парляменту. Чи не пригадується деяка анальоґія з польськими відносинами у 1928 році?!

Ця анальоґія постільки ще правильна, що поруч із гаслом виборчим націонал-соціялістів (уряду) „хто не *за* Гітлера, той *проти* нього“, весь величезний державний апарат найшовся на службі „за“, а проти всіх партійно-політичних противників вживається нині в Німеччині справді засобів, яких досі та країна широких і ненарушних громадянських свобод ще не знала. Інша річ, що обєктивні умовини внеможливилиб навіть найкращу волю вїяк не спутувати виборця при виконуванні його найважнішої державно-громадянської функції: при віддачі голосу за тим, чиє імя диктує виключно індивідуальна совість. Цією обєктивною умовиною є німецькі комуністи.

Не відомо, чи правильною та державнотворчою була тактика гітлерівців утотожнювати з комуністами весь лівий, навіть яскраво антикомуністичний демократичний табор та насилу заганяти в комуністичні обійми соціял-демократів. Однак з другого боку фактом є, що й тактика цих останніх, безхребетність німецьких соціял-демократів та їх вічне демаґоґічне „перелицитовування“ комуністів, — могла озлобити німецький національний табор та переконати їх про потребу боротьби проти одних і других. Досить, що ліві і праві проголосили гасла безпощадної виборчої боротьби і що в наслідку та боротьба відразу почала проявлюватися — у щоденній хроніці постріляних, поколених і побитих.

Але й отой своєрідний вияв виборчих „темпераментів“ не був би остаточно великим лихом, колиб не події останніх днів: пожежа німецького парляменту й репресії, що вдарили вже не лише по комуністах і соціялістах, але й по всіх німецьких виборцях. Декрет президента припинив важність тої статті конституції, яка ґарантувала особисту свободу, свободу вислову своєї думки, свободу преси, товариств і зборів, тайну листів, телеграфічних вісток і телефонічних розмов, недоторканість помешкання та майна... Фактично, хоч надалі урядують державні, не військові, суди та судять лише по значно загостреному кодексі (включно до кари смерти за цілий ряд провин), і хоча армія надалі стоїть осторонь влади, — фактично настав у Німеччині навіть не виїмковий а воєнний стан...

Серед таких відносин парляментарні вибори тратять справді всякий глузд. При останніх виборах нинішньому урядовому бльокові нац.-соціялістів та німецьких націоналів (Гітлер—Гуґенберґ) забракло 9 відсотків до безоглядної більшости. Чи тих 9 відсотків здобуде тепер сам Гітлер чи у спілці з Гуґенберґом; чи створить собі штучну більшість через уневажнення комуністичних мандатів безпосередньо перед відкриттям парляменту; чи він, маючи свою більшість, відложить парляментарну сесію і правитиме впродовж дальших місяців без парляменту (знову анальоґія з польським відносинами!); чи врешті — не здобуде більшости ані сам, ані з Гуґенберґом і розвяже парлямент проголошуючи диктатуру — — все це не має вже нині суттєвого значіння. Бо у всіх тих випадках будуче правління та будуча політика *після виборів* булаб така сама. І коли переглядати німецьку пресу всіх відтінів, то можна дуже виразно відчути, що німців не цікавить нині сам вислід виборів, тільки те, що після виборів прийде та яку конкретну політику поведе уряд Гітлера після виборів. Єдина парляментарна комбінація, яка моглаб злагіднити ексклюзивний характер уряду та зберігти Німеччину від поважних устроєвих потрясень, — це можливість бльоку націонал-соціялістів з народньою партією („Фолькспартай“) і католицьким центром. Однак при нинішньому розвитку німецьких подій ідея центро-правого кабінету стає щораз менше реальною.

Найбільш реальною можливістю є фактична диктатура націонал-соціялістів. Кожна диктатура — це величезне ризико, це гра у піжмурки, це оперування кількома невідомими. Покищо й диктатура Гітлера це одна велика невідома. Єдина справді ясна і безсумнівна ціль Гітлера: знищити комунізм у Німеччині, — це завдання величезної ваги і коли Гітлерові вдалось би його виконати, здобув би собі вікопомну заслугу перед історією цілого культурного світа. Однак покищо Гітлер нищить комунізм лише механічними засобами, лише арештами, терором і репресіями. Тимчасом 5 міліонів німецьких комуністів не повстало з дня на день, на чародійний кивок московської палички. Нужда, безробіття, державні тягарі та відсутність кращих виглядів — ось головні підстави зросту комуністичних сил і симпатій, а Москва стала лише експльоататором німецької нужди. Головне завдання Гітлера — усунути безробіття та злагіднити нужду населення. Коли вдасться це йому — комунізм втратить природний ґрунт під ногами і буде з корінням винищений.

Це велетенське завдання має реалізувать Гітлер з днем 5-го березня, з покінченням періоду міжпартійної боротьби. Чи вдасться воно йому — покаже найближча будучність.

Ніхто не знає, що йому принесе будучність, тому повинен щадити на чорну годину, а свої ощадности поміщувати

В КООПЕРАТИВНОМУ БАНКУ

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Хто це все здійснить?!

(Лист з Америки.)

Ню Йорк, 13. лютого 1933.

Дорога Землячко, „Ви засипуєте нас безнастанно всілякими проектами. Але скажіть, будь ласка, хто то буде їх виконувати?“ — оце головне питання, поставлене до мене в Вашому приватному листі. — Хоч трохи пізно, а всетаки годиться на нього відповісти.

Добре, що таке питання поставили, Ви, отже жінка, а не мужчина. Бо жіноцтво завсіди вважали слабшим у громадянському житті і до них не має людство претенсій, щоби вони були лідерами. Однак не можна заперечити, що жіноцтво має великий вплив на участь мужчин у громадянському житті. Мені ще й тепер доводиться часто почути навіть від провідних громадян на ріжнородних зібраннях у Ню Йорку таке: „Не можу нині ще сказати, скільки я жертвую на цю справу без порозуміння з жінкою“. А ще частіше можна почути від мужчини таке оправдання: „Я не можу прийти на наради, бо мені жінка не дозволить“. Прикро це довідатися, що чоловік, як не схоче чогось виконати, зараз, на місці, має параван, за який може сховатися. А вільного громадянина бере досада: „Чому то наші жінки мають бути гальмою у громадянському житті?“

Бо коли жінка має такий неґативний вплив на мужчин, то чому вона не може мати позитивного впливу на їх діяльність? І тут саме, дорога землячко, мушу відповісти на Ваше питання, хто буде виконувати проекти, якими американський дописувач засипує громадянство. Ви жінка для свого чоловіка; Ви мати для свого сина. Спартанка, що висилала сина на війну, рішала про її вислід. Українка, що піддержить свого чоловіка чи свого сина в громадянській праці, посередньо причиняється до виконання більших чи менших народніх подвигів.

Певно скажете, дорога землячко, що це пусті фрази, кидані не від нині в нашому громадянстві. На тій точці погоджуюся з Вами. Ріжниця між нами та, що за нашої памяти не було ще такої нагоди, як тепер, пригадувати на так засади, пляни, діла. Ота боротьба всіх проть всіх, отой світовий хаос, оте безнастанне барабанення про можливий переворот майже в кожній країні, переконують мене, що й у нас хтось повинен барабанити.

З минулої історії знаємо, що після великих депресій приходять часи великого розмаху. Теперішня депресія обіймає цілий світ. Коли має по ній прийти відбудова, то вона мусить перевищити все, що досі нам відоме. Такі великі перевороти ми називаємо революціями. І тому й теперішній період часу треба прирівняти до епохальних революцій. Революції не може чоловік „зробити“ ані „видумати“, бо це стихійні переміни. Такі переміни не можуть прийти без духової спонуки. Отже, український нарід має пережити серед світової революції ще свою окрему революцію, то він бодай повинен бути свідомим того, що він переживає. А коли він несвідомий того, то може втратити нагоду до великого діла.

Дехто думає, що громадянська війна сама собою є революцією. А скільки-то кривавих громадянських воєн не принесли ніякої зміни, отже ніякої революції, крім зміни осіб при кермі уряду? Чи це не повинно застановити все наше свідоме громадянство, коли ми так щедро кидаємо „революційними“ гаслами? Саме недавна наша минувшина вчить, що українська держава лише тому впала, що в нас не було перед тим української революції. Значить, ми не були духово приготовані на такий переворот. Українська держава здавалася нам чимсь недосяжним, і тому неприродним. І тому так легко ми погодилися зі станом, який запанував безпосередньо після зриву національних сил.

Якби Ви, дорога землячко, спитали мене, що я вважаю найважнішим постулятом української революції, то я сказав би: вплинути на вироблення переконання цілого громадянства про можливість істнування одного національного проводу, як спільного авторитету, не зважаючи на те, що ми недержавна нація і не маємо на це примусової санкції, як от мають уряди державних націй. Коли фізичний примус державних націй впливає на переконання загалу, що уряд є правним і фактичним проводом, то чому так важко без фізичного примусу пере-

ОДИНОКА ПРАВДИВА УКРАЇНСЬКА ДОМАШНЯ КУХНЯ. СПЕЦІЯЛЬНІ УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ. ЦІНИ ДУЖЕ ДЕШЕВІ. РЕСТОРАН І КАВАРНЯ „У Н І О Н“, ВУЛ. КОСЦЮШКА 1 (НАРОДНЯ ГОСТИННИЦЯ).

конати український загал про потребу признавання спільного національного проводу? Чи то зрілість народу все треба оцінювати аж після того, чи він має свою державу, отже і свій уряд, який при допомозі поліції і міліції виконує збірну волю народу? Чи то без такої сили не можна створити моральний авторитет в українськім народі для його власного добра?

Не говоримо тут про перепони до створення одного національного проводу, бо це окрема справа; але кажемо про добровільне признання засади: український нарід, без огляду на своє політичне положення, признає солідарно авторитет національного проводу з таким самим ефектом, якби цей провід був створений примусово в своїй власній державі.

Коли мова про те, кого нині вважати за націю, то треба прийти до висновку, що ту частину народу, яка свобідно може виявити свою волю в справі признання одного проводу та що бере також відповідальність за плянову свідому діяльність народу.

І якби серед нашого громадянства перевели революцію в цьому одному переконанні, то це влекшило би нашому народові всі дальші переміни, які він мусить пережити, коли має осягнути великий національний ідеал.

Коли ми прийшли до цього висновку, дорога землячко, то тепер не буде важко Вам відповісти на питання: „Хто то буде виконувати пляни й проекти, висувані заокеанським дописувачем".

Ніхто інший не виконає їх, як не само громадянство. А чи воно їх виконає сьогодні чи завтра, це вже друге питання. Але Ви мусите причислити до цього творчого громадянства і Вашого сина і Вашу доньку і саму себе, якщо можете хоч трошки вплинути на напрям їх праці.

А якби прийшла санкція на єдиний національний провід, тоді й заморські українці стануть до праці побіч тієї частини нації, що живе на рідній землі і тоді може Ви, дорога землячко, станете вільніше дихати, бо будете почувати в собі більше сил, ніж їх відчуваєте тепер.

Покищо за одно можу Вам ручити: що етнічна українська маса на Західній Области не згине. Як мала би була згинути, то вже було би тепер сліду по ній не стало. А як не згине і мусить істнувати, то ліпше, щоби це істнування було також і признакою свого власного свідомого життя, а не безнастанним корченням з болю. А може і біль той не такий страшний, коли ми про нього не будемо безнастанно думати. Може само переконання, що український нарід може жити іншим, свобідним життям, вплине на інший духовий, бадьорий настрій і він буде сміятися з усіх змагань противника задати нам якнайбільше мук. Бо ступінь терпінь залежить у великій мірі від відчування. Як ми прийдемо до висновку, що теперішні переживання це лише спосіб гарту, як підготовки до яскої будуччини, тоді ці переживання не будуть для нас муками, а великою школою життя.

В надії, дорога землячко, що приймете ці слова як такі, що походять з переконання про їх доцільність, пересилаю Вам рідний поклін зза океану.

Д-р Семен Демидчук.

Цукорки і півзолотівки як засоби пропаганди.

Чи може учитель видурювати від шкільних дітей підписи на шкільних декляраціях за польською мовою навчання?

Дня 12. лютого 1933 р. відбулися установчі Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" ім. Тараса Шевченка у **Підлужу** станиславівського повіту, на які прибув п. Дмитро Савчак, делегат Повітового Кружка „Рідної Школи" зі Станиславова. При „внесках і запитах" присутні батьки дітей у шкільному віці запитували делегата, як мають поступати супроти учителів у їхній школі, які **обіцюють дітям з нижчих кляс цукорки та по 50 сотиків за те, що підпишуть своїх батьків на декляраціях за польською мовою навчання.**

Очевидно, це один із багатьох випадків ріжнородних зловживань, проти яких треба безоглядно боротися. Закон Грабського з 31. липня 1924. і міністеріяльний виконний розпорядок з 7. січня 1925 р. хоч і вводить разячі нерівності супроти українців і поляків при переводженні шкільного плебісциту, очевидно в користь поляків, — то всеж таки постановляє виразно, що сама школа не може бути тереном боротьби за мову навчання. Не тільки нема там мови про те, щоби учитель міг мішатися до шкільного плебісциту, щоби такий плебісцит переводити у шкільному будинку, — але просто **забороняється** там, щоби навіть оповістки у справі шкільного плебісциту приліплювати на шкільному будинку чи в самій школі. **А видурювати у шкільних дітей підписи їхніх батьків на шкільних декляраціях хочби і за польською мовою навчання — це протизаконний і каригідний поступок і проти кожного такого випадку треба вносити не тільки протест до Шкільної Кураторії через приналежну Повітову Раду (повітового шкільного інспектора), але також скаргу до прокураторії** з наведенням імен і прізвищ дотичних учителів та дітей як свідків.

При цій нагоді зайвий раз пригадуємо, що **плебісцит за українськими школами минув 31. грудня 1932 р. і тепер не треба вже підписувати ніяких шкільних деклярацій, ані інших документів,** ані чистого паперу. Також українські батьки повинні про всяке **заборонити своїм дітям підписувати їх на шкільних декляраціях чи денебудь.**

Рішучо боротися проти всяких зловживань, підступів і видурювань, не дати себе залякати ніякими погрозами, а постояти за українську школу твердо і послідовно аж до повної побіди!

Факти зловживань і обманства, разом з особами та свідками подавати негайно до Правної Оборони при Головній Управі Рідної Школи у Львові, Ринок 10 та до української преси.

Хто хоче навчитися доброї української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче довідатися, як де говорить український нарід, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА"

присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО ПЕРЕДПЛАТА: 6 зол. річно, 3 зол. піврічно, 1.50 чвертьрічно. За границею 1 амер. доляр. Конто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації:

Warszawa, Stalowa 25. m. 10.

Зміни в уряді Радянської України.

Як повідомляє ПАТ, першим заступником голови ради народніх комісарів став б. радник радянського посольства у Варшаві, проф. Любченко, а другим дотеперішній народній комісар освіти Скрипник. ПАТ називає його бувшим радянським консулем у Львові, яким він ніколи не був.

Японська контроля на морі.

Як повідомляють із Шангаю, японський уряд наказав воєнним кораблям строгу контролю над усіми транспортами, що йдуть до китайських портів. Японські воєнні кораблі мають задержувати й ревідувати всі кораблі, що пливуть до Кантону і Шангаю та конфіскувати транспорти зброї і муніції. Особлившу увагу мають звертати на кораблі анґлійські. Нема сумнівів, що цей розпорядок може довести до поважних міжнародніх конфліктів.

ТОКІО, 2. III. ПАТ. Японські джерела повідомляють, що японські передні стежі ввійшли до Лінґо-Уан, що впало минулої ночі після завзятого бою.

Університетський страйк.

В Загребі вибух студентський страйк. Забарикадовано входи до університетського будинку, щоби недопустити молодь на виклади. Коли один студент хотів силою дістатися до середини, прийшло до бійки, при якій ранили студента. У звязку з тими подіями ректор припинив виклади до 5. ц. м.

Тягнуть Польщу до Малої Антанти.

БІЛГОРОД, 2. III. ПАТ. В часі дискусії над ратифікацією пакту Малої Антанти посол Павлячек висловив бажання від скупштини, щоби до Малої Антанти увійшла теж Польща. Його промову прийняли оплесками. На засіданні скупштини були присутні польський шарже д'афер Мальом і радник посольства Любачевський.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 4. БЕРЕЗНЯ 1933.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 2)

Таманґо.

Отже „Надія" вирушила в пятницю, добре засоблена і виеквіпувана у все потрібне. Леду був би може хотів, щоби щогли були трохи солідніші; але весь час, як довго був комадантом корабля, не мав причини нарікати на них. Переправився щасливо і скоро аж до берегів Африки. Якір закинув в устю ріки Жоаль (так мені здається) в хвилині, коли англійські кружляки зовсім не стерегли цієї частини побережжа. Тубильчі меклери зараз явилися на покладі. Хвилина була якнайдогідніша; славний войовник і продавець людей Таманґо пригнав саме на побережжа велику скількість невільників і продавав їх по дешевій ціні, як чоловік, який почуває себе в силі і змозі скоро засобити знову ринок, як тільки забракне йому товару.

Капітан Леду казав підвезти себе на беріг і відвідав Таманґа. Найшов його в хаті зі соломи, збудованій для нього на скору руку, в товаристві його двох жінок та кількох помічників і сторожів. Таманґо причепурився на приняття білого капітана, у що тільки міг. Був одягнений у стару блюзу від блакитного військового однострою, на якій були ще відзнаки капраля; але на кожнім рамени висіли ще по два золоті еполети, зачіплені на однім ґудзику, так що один баламкався спереду, а другий ззаду. Тому що він не мав сорочки, а блюза була як на його ріст трохи за коротка, то поміж білими полами блюзи і штанцями з ґвінейського полотна визирала смуга чорної шкіри, подібна до широкого пояса. При боці мав причіплену на шнурку велику кавалерійську шаблю, а в руці держав гарну, подвійну, англійську рушницю. Так прибраний африканський войовник думав напевно, що перевищає елеґанцією найбільшого париського чи льондонського джиґуна.

Капітан Леду приглядався йому якийсь час мовчки, а Таманґо, простуючися перед ним як ґренадієць, що переходить перед чужинним ґенералом, і тішився враженням, яке, здавалося йому, зробив на білім. Леду оглянув його з видом знавця, потім звернувся до свого товариша і сказав:

—За цього драба дістав би я щонайменше тисячу талярів, якби так привіз його здоровим і цілим на Мартиніку.

Посідали, а морець, який знав трохи йольофську мову служив за перекладчика. Коли вже зложили собі взаїмно повитальні компліменти, корабельний хлопець приніс кошик з пляшками горілки; випили, а капітан, щоби ввести Таманґа в добрий настрій, подарував йому гарну мідяну порохівницю, з портретом Наполеона на покришці. Таманґо приняв подарунок з великою радістю, почім усі вийшли з хати, посідали в тіні напроти пляшок з горілкою, а Таманґо дав знак, щоби привели невільників, яких він мав на продаж.

Вийшли довгим рядом, скорчені від утоми і страху, кожний з шиєю заложеною у вила, довгі на більше як шість стіп, яких розсохи були злучені на потилиці деревляною поперечкою. Коли треба йти вперед, один зі сторожів бере за плече держак від вил першого невільника, той бере держак другого, другий третього і так один за одним. Коли треба станути, провідник вбиває гострий кінець свого держака в землю і ціла кольона задержується. Легко зрозуміти, що ніхто й не думає вирватися і втікати, коли двигає причіплений до шиї грубий дрюк, на шість стіп завдовшки.

При кожнім невільнику, мужчині чи жінці, який переходив мимо, капітан здвигав плечима, оцінюючи, що мужчини слабосильні, жінки за старі або за молоді і взагалі нарікав, що чорна раса зводиться.

— Все здеґенероване — говорив. — Колись то було зовсім інакше. Жінки мали по пять стіп і шість цалів заввишки, а чотири чоловіки самі обернулиб коловорот фреґати, щоби підняти найважчий якір.

(Продовження буде.)

В справі утворення греко-католицького епископства для Лемківщини.

Жмут дальших вісток.

Наша вістка про заходи деяких москвофільських кругів у справі утворення окремого греко-кат. епископства для Лемківщини (див. „Діло“ ч. 47) викликала небувале зацікавлення в усіх кругах українського й польського громадянства. В цій справі не перестає до нас дзвонити телефон довині, а вістку про цей плян повторила за „Ділом“ буквально вся українська і польська преса.

Очевидно — шовіністична польська преса не поминула і цієї нагоди, щоби не переїхатися по українцях. Мовляв: „Українські шовіністи проти нового греко-кат. епископства“. (Зате польські шовіністи є за ним! — Прим. склад.). Не проти нового греко-кат. епископства як такого ми виступаємо, а проти того, що — як у цьому випадку — такого епископства добиваються противародні елементи, а радять і рішають про це чужі чинники — поза плечами нашої церковної ерархії. Це, думаємо, таке ясне, що зайва річ над цим ближче розводитися.

Щож до пляну утворити окреме греко-кат. епископство для Лемківщини, в якій то справі іде далі жива акція, то — як довідуємося — найповажнішим кандидатом на лемківський епископський престол є тепер **о. д-р Микола Нагорянський** з Варшави. Заходи в тій справі веде м. ін. єзуїт о. Сопух, що має ще з шкільної лавки добрі знайомства з москвофільськими діячами на Лемківщині, зокрема з родиною відомих Дуркотів. Якби о. д-р Нагорянський не приняв пропонованої йому почести, то є чутка, що за впливами єзуїтів мав би тим епископом стати **єзуїт о. Неманцевич.** Новий епископ мав би бути апостольським адміністратором з повною владою епископа-ординарія.

Стільки покищо нового в цій справі, за якою слідкуватимемо пильно й далі. Наше негативне становище до справи утворення окремого епископства для Лемківщини зясували ми в першій замітці на цю тему („Діло“, ч. 47).

ОДНАК МИЛО ДО ПРАННЯ І ТОАЛЄТОВЕ

„ВАШЕ ОЧКО“

Є НАЙЛІПШЕ. ФАБРИЧНА СКЛАДНИЦЯ МИЛА І СВІЧОК „В А Ш Е О Ч К О“, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 1, РІГ РИНКУ. 1—3

З діяльности Української Парляментарної Репрезентації.

Промови українських послів і сенаторів в освітніх справах.

Посол **Дм. Великанович** виголосив дня 7. лютого ц. р. велику промову в часі дискусії над буджетом міністерства освіти на пленарному засіданні сойму. Зновже дня 25. лютого виголосив він промову на засіданні освітньої комісії сойму в часі дискусії над законопроектом про музеї.

Сенаторка **Ол. Кисілевська** виголосила на пленарному засіданні сенату дня 25. лютого велику промову про важкий стан нашого шкільництва в часі дискусії над буджетом міністерства освіти. Зновже дня 23. лютого 1933 р. виголосила вичерпуючу промову теж на пленарному засіданні сенату в справі суспільної опіки в нашому краю з нагоди дискусії над буджетом міністерства суспільної опіки.

З діяльности Українського Академічного Комітету у Празі.

Дня 17. грудня 1932 р. в Празі відбулися річні загальні збори Українського Академічного Комітету.

II. Український Науковий Зїзд у Празі у днях 20—24. березня 1932 р. був імпозантною маніфестацією української науки за кордоном. Своїм великим числом учасників і якістю відчитів дав перегляд української наукової праці на еміграції за 10 літ. Великим успіхом користувалась теж організована підчас Зїзду виставка книжок — видань української еміграції.

Другою важливою працею була справа підготовки до видання книжки в англійській мові — „Україна й український нарід“, яка вийде небавом і буде цінним збірником для інформації чужинців про Україну.

Далі треба відмітити зносини Акад. Комітету з Міжнародньою Комісією при Лізі Націй для інтелектуальної співпраці та заходи Комітету перед урядами ЧСР в справі становища українських високих шкіл.

Комітет влаштував два публичні зібрання з нагоди 2.000-літнього ювилею Верґілія та 100-літнього ювилею Ґетого.

Крім того, фонд ім. Е. Чикаленка, що істнує при Акад. Ком. видав „Уривок з моїх споминів за 1917 р. Е. Чикаленка“.

До Комітету на день зборів належало 16 організацій: Український Вільний Університет, Українська Господарська Академія, Український Педагогічний Інститут, Українська Академія Пластичного Мистецтва, Укр. Наукове Т-во ім. Шевченка у Львові, Укр. Історично-Фільольогічне Т-во, Укр. Науковий Інститут у Берліні, Укр. Правниче Т-во в ЧСР, Укр. Математично-Природниче Т-во, Спілка укр. лікарів в ЧСР, Укр. університетське уґрупування для Ліґи Націй, Т-во укр. прихильників книги, Укр. Педаґоґічне Т-во, Т-во укр. Економістів в ЧСР, Спілка укр. техніків сіл.-госп. в ЧСР та Союз укр. орґанізацій інжинірів за кордоном.

Крім того до складу Комітету входять як персональні члени,—8 осіб, а саме: Академики проф. д-р І. Горбачевський, С. Дністрянський, С. Смаль-Стоцький, професори д-р О. Колесса, О. Лотоцький, М. Славінський, О. Шульгин та А. Яковлів.

На зборах вибрали нову Управу, до якої увійшли: голова — ректор У. В. У. акад. проф. д-р І. Горбачевський, заступники голови — проф. С. Смаль-Стоцький і А. Яковлів. Ґенеральний секретар — проф. д-р Б. Матюшенко та члени — рект. Укр. Пед. Інст. проф. д-р В. Гармашів, проф. К. Мацієвич, С. Сірополко, С. Бородаєвський і доц. інж. В. Іванис. До Ревізійної Комісії увійшли: проф. М. Славінський, доц. Ф. Слюсаренко та В. Дяконенко.

16. БЕРЕЗНЯ 1933 Р.

В САЛІ МУЗИЧНОГО Т-ВА ІМ. ЛИСЕНКА

КОНЦЕРТ

УКРАЇНСЬКИХ РЕВЕЛЄРСІВ.

Подробиці в афішах. 1-2

Вистава образ в О. Кульчицької в Перемишлі.

На чотири перші дні березня відчинено в Перемишлі заходом Т-ва Прихильників Мистецтва „Сварожич“ в салі засідань маґістрату виставу образів і килимів сестер Кульчицьких. Виставу відкрив пос. д-р Загайкевич коротенькою промовою, вказуючи на вагу мистецької творчости для народньої культури та висловив подяку Т-ву „Сварожич“ за його заходи у цій важній і високій ділянці.

Вистава звертає увагу великою скількістю експонатів О. Кульчицької, зокрема картинам Перемишля. Крім численних образів олійних і акварель слід згадати про мідерити і дереворити.

На відкриття вистави прийшла молодь вищих кляс ґімназії й жіночого інституту під проводом обох директорів. Варт, щоби хтось зі знавців мистецтва приїхав на виставу зі Львова і поділився своїми враженнями. *Е. Ткачук.*

Приписують усе теперішнє лихо минулій війні.

НЮ ЙОРК, 10-го лютого. (Вл. кор.) Трагічне положення, в якому опинився цілий світ під теперішню пору, є вислідом недавньої світової війни — до такого заключення прийшла „Унія Мира“, зложена з представників ріжних церков. Учора відбулися наради цієї організації в її домівці при Пятій Евні під ч. 76. Цю організацію покликав до життя ще неб. Андрій Карнеґі. На нараді ствердили, що нема що обвинувачувати когонебудь за теперішню біду, бо це є вже очевидне, що йде боротьба на життя і на смерть між мілітаризмом і пацифізмом. Як ще дальше народи не зрозуміють, що шляхом зброєння вони не дійдуть до успокоєння умів, то прийде така катастрофа, з якої не буде виходу, себто цілковитий занепад теперішньої цивілізації.

Завтра в радіо гарна музика...
Ще нині заложи радіо.

Мусоліні заговорить.

РИМ, 2. III. ПАТ. Мусоліні визначив на 9. ц. м. засідання великої фашистівської ради, на якому обговорить міжнародню ситуацію. Заповіджене засідання викликало в політичному світі велике заінтересування.

Ірляндія не присягає англ. королеві.

ДЕБЛІН, 2. III. ПАТ. Ірляндський парлямент приняв 79 голосами проти 49 проект закону про знесення присяги на вірність анґлійському королеві. Проект буде пересланий до сенату і до 60 днів стане законом з обовязуючою силою без огляду на можливу опозицію сенату.

75-ліття купецької фірми

НЮ ЙОРК, 13. лютого. (Вл. кор.) Нюйорський „департаментовий стор“ Р. Г. Мейсі, що займає тепер цілий міський бльок при 34 вулиці між 6-ою і 7-ою евнею, святкує тепер 75-літній ювилей свого істнування. Є це крамниця більша розмірами, ніж Вонемекера, а з нагоди свята поміщують ґазети фотоґрафічні знимки первісної крамниці зперед 75 літ. Є це нічим незамітний дімок, високий на 3 поверхи, збудований на одній будівельній парцелі. В ньому продавали тоді лише блаватні товари („драй ґудс“) а місто мало тоді лише 650.000 мешканців (у 1858 р.) Тепер з первісної крамниці є лише фірма, бо власниками підприємства є родина Ізидора Стравса. Коли крамницю отворили перед 75 роками при Ґренд Стріт на долині міста, денний торг був 11.60 дол. У місяці грудні минулого року пересічний денний торг досягав суми 900.000 дол.

Даром

2 ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримзе 8-ий ножик безплатно.

З життя мандрівного театру.

Кілька слів про Український Театр під проводом Б. Сарамаґи.

Мандрівні театри мають у нас уже свою доволі багату історію. Та проте вони не находять відповідної уваги серед українського громадянства, хоч працею своєю роблять чималий вклад у нашу національно-культурну скарбницю. А звертаючи на це більшу увагу, можна би в неодному управильнити цей прояв нашого національного життя. Тому кілька слів про виступ такої одної театральної трупи в одному нашому провінціяльному містечку.

На початку ц. р. виставив у Глинянах львівський український театр під адм. проводом В. Сарамаґи (у майже незміненому особовому складі був. львівського українського театру Й. Стадника) 4 оперетки Леґара: „Кльо-Кльо“, „Царевич“, „Жайворонок“ і „Паґаніні“, одну Кальмана: „Ґрафиня Маріца“, одну ревію („Упємося без вина“) і „Швейка“. Згадані вистави пройшли з повним успіхом при численній фреквенції. Остання з черги вистава — „Швейк“ стягнула таки несподівано велике число гостей, яких знаменито бавив п. І. Рубчак у вдячній ролі доброго вояка. Головні ролі, обсаджені такими артистами, як Блавацька, Сарамаґова, Рубчак, Данилко, Крижанівський (повний склад: Дидиківна, Букатівна, Лисянівна, Шіффман, Столярчук, Ольшанський), вдоволяли вповні й більш вибагливу частину місцевої публики.

Годилосяб хіба завважити, що ревії не дуже бажані в менших місцевостях (та ще заходить питання, чи лише в менших, бо чиж можна дошукатись у них взагалі чогось будуючого?), як також, що хотілосяб час до часу побачити дещо з нашої побутовщини, як для власного вдовілля, так і для виразнішого зазначення українського характеру мандруючої трупи.

Згадуючи приємно час, у якому гостив згаданий театр у Глинянах, бажаємо йому ще кращих успіхів у дальшій його мандрівці по Українській Землі та повного розросту під кожним оглядом. *зід.*

Чермакова дочка кличе рабіна-чудотворця.

Почтовий уряд в Ризі (Латвія) викликали вічю трансатлянтійським кабелем із Шикаґа. Виявилося, що дочка шикаґівського бурмістра Чермака кликала рабіна чудотворця Шнерсона, (про якого кажуть, що своїми молитвами поміг багатьом людям видужати), щоби молився за видужання її батька. Про Чермака відомо, що де-коли помагав жидам. Чермакову дочку повідомили, що Шнерсон тепер є у Берліні. Тому телефонічна розмова відбулася між Шикаґо й Берліном. Рабін відповів телеграмою в гебрайській мові (латинськими буквами), в якій просить повідомити Чермакову родину, що в признанні великих заслуг бурмістра Чермака просить Бога, щоби він видужав.

Райтерова аґенція повідомляє з Міямі, що при трансфузії крови Чермак помалевськи жвякав ґуму та дав обголитися вперше відколи був ранений. Удари серця автоматично записує електр. апарат. Чермакові дають вдихати кисень, бо легені замало працюють, серце побуджують порціями наперсника (Діґіталіс) та живлять його глюкозою (виноградним цукром).

—o—

Що діється в Німеччині.

ПІСЛЯ ПОЖЕЖІ РАЙХСТАҐУ.

Урядова пруська пресова аґенція повідомляє, що дотеперішні офіціяльні доходження в справі підпалення будинку райхстаґу виказали, що до підложення легкопальних матеріялів треба було бодай 7 осіб, а до підпалу, рівночасного в багатьох місцях, бодай десять осіб. Винуватці мусіли дуже добре визнаватися в цілому будинку. Найтяжчі познаки щодо участи в підпалі звертаються проти комуністичних послів, які в останньому часі часто сходилися в цьому будинку. Зловлений на гарячому вчинку голяндець ван-дер-Лібе не втік лише тому, що не орієнтувався добре в будинку. Потверджується, що кілька годин перед пожежою Лібе був з комуністичними послами Герглером і Кененом.

Голяндська преса повідомляє, що Лібе знаний був у Голяндії як провокатор і ворог комуністів.

В цілій Німеччині переводяться масові ревізії й арештування серед комуністів.

СОЦ.-ДЕМОКРАТИ ГОТОВІ ЗІЗНАВАТИ

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. Управа соц.-демократичної партії й фракції в райхстаґу, зложила державному надпрокураторові заяву, протестуючи проти твердження про звязок між винуватцями підпалення райхстаґу і соц.-демократичною фракцією. Всі члени управи заявилися готовими зложити в кожній хвилині зізнання, просячи, щоби негайно їх переслухати. Надпрокуратор приняв цю заяву до відома і зазначив, що покищо не може цього зробити, бо не дістав ще звіту зі слідства.

НАЦ.-СОЦ. РОБІТНИЦТВО ВІРНЕ ГІТЛЄРОВІ.

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. Канцлер Гітлер після авдієнції у през. Гінденбурга приняв вчора делеґацію націонал-соціялістичних організацій фабричних робітників. У своїй промові він заявив, що цілковите знищення марксизму можливе тільки після привернення кращих господарських і соціяльних умовин. Ті суспільні умовини треба створити. Господарські похибки ліберально-капіталістичного способу думання завели на бездорожа. Треба піднести не продукцію, але консумційну силу. Канцлер закінчив заявою, що завданням націонал-соціялістичного руху дбати м. і. про інтереси німецького робітництва. З черги представник робітничих організацій запевнив про вірність для канцлера Гітлера.

ЖИДІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПІД ЗАМІТОМ КОМУНІЗМУ.

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. Відділ кримінальної й політичної поліції перевів ревізію в осідку центрального союзу німецьких громадян жидівського віроісповідання. Сконфісковано при тім велику скількість аґітаційного матеріялу. Як пише націонал-соціялістичний орган „Фельк. Беобахтер", той незвичайно підбурюючий орган виказав, що під невинною назвою союзу крилася комуністична помічна організація. Бюро закрито. Шістьох членів центрального союзу арештовано. На основі сконфіскованих актів стверджено, що союз давав грошеву й ідейну допомогу комунізмові.

РЕПРЕСІЇ БАВАРСЬКОГО УРЯДУ ПРОТИ ГІТЛЄРІВСЬКОЇ ПРЕСИ.

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. З Нірнберґу повідомляють, що баварський уряд закрив до 5. ц. м. націонал-соціялістичні органи в Байройті „Френкіше Фольксблят" і „Байріше Оствах", два найбільші нац.-соціялістичні щоденники в північній Баварії.

ЗДЕРЖАЛИ ДІЄТИ КОМУНІСТАМ.

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. На основі повідомлень преси дієти комуністичних послів здержано. В дні 1. ц. м. дієт не виплачено.

УДАРЕМНЕНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ЗАМАХ.

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. Мін. Ґерінґ виголосив вчора крізь радіо промову, в якій пояснив, чому уряд видав останні розпорядки. Ґерінґ заявив, що на основі сконфіскованих у Домі Лібкнехта матеріялів комуністи задумували в ночі на 6. ц. м. обсадити Берлін.

ГІТЛЄР ПОСЯГАЄ ЗА ПОВНОТУ ВЛАДИ.

ВІДЕНЬ. Орган соц.-дем. „Арбайтер Цтґ." зорганізував справоздавчу службу з Берліна крізь Амстердам. На основі його інформацій Гітлер задумує в найближчих днях розпочати боротьбу за здобуття повної влади. В Німеччині панує погляд, що націонал-соціялісти приступлять до акції зараз після виборів. Найближчим завданням гітлерівців буде усунути Гінденбурґа і проклямувати Гітлера президентом німецької республики. Гінденбурга мають присилувати віддати цілу владу Гітлерові. Правиця готовиться зі спротивом тим плянам.

В таборі Деберіц під Берліном стягаються відділи райхсвери. Зачувати, що Гінденбурґ ще перед виборами покине Берлін і переїде до Деберіцу. На основі інших вісток гітлерівський замах плянується на 13. березня ц. р. Якщо замах пощаститься, то канцлером стане Папен. Команду над армією обійме ген. Бльомберґ, який теж заповідає військову диктатуру.

ГІТЛЄР І МУСОЛІНІ.

ВІДЕНЬ, 2. III. ПАТ. „Н. Вінер Таґблят" довідується з Інсбрука, що на основі запевнень місцевих націонал-соціялістичних кол канцлер Гітлер виїде в половині ц. м. до Венеції, де стрінеться з Мусолініем.

АРЕШТУВАННЯ В БЕРЛІНІ ТА НА ПРОВІНЦІЇ.

БЕРЛІН, 2. III. Вчорашнього дня та нічю арештували в Берліні 150 осіб. У вугляному басейні на німецькому Горішньому Шлеську арештували 140 службовців комуністичної партії.

ПРОТИ ЗЛОБНИХ ЖУРНАЛІСТІВ.

БЕРЛІН, 2. III. ПАТ. Кабінет на нинішньому засіданні постановив поробити заходи проти тих представників закордонної преси в Берліні, які злобно підбурюють проти німецького уряду. На приказ уряду арештували нині нач. редактора центрального органу соц. демократів „Форвертс" посла Фр. Штамфера. Арештували його, як запримічує бюро Конті, в звязку з тим, що він підписав спільну заяву, яку оголосила прес. аґенція „Соціяльдемократіш Пресдінст".

РАЙХСТАҐ У ЦЕРКВІ.

Наслідком постанови кабінету новий райхстаґ скличуть на перше засідання до касарняної церкви в Почдамі.

КОЖНИЙ
ПЕРЕДПЛАТНИК
одержує точно часопис, тому повинен памятати
про відновлення передплати.

КИТАЙСЬКИЙ СПРОТИВ ЗАЛОМИВСЯ.

ТОКІО, 2. III. До Лінь-Джуань війшли вчора веч. передні стежі відділів Гатторі. Китайці перед відворотом старалися піти до протинаступу, одначе після 2-годинного бою, підчас якого японські літаки бомбардували китайців, спротив китайських військ заломився. Бриґада кінноти, що йде з півн. сходу, злучилася з військом Гатторі в Лінь-Джуань.

—o—

МІСТО В ЗВАЛИЩАХ.

ПЕКІН, 2. III. ПАТ. Китайські оборонні рови біля Джетошу бомбардували нагально чотири японські ескадри. Місто Джетошу в звалищах. Бомби спричинили там багато пожеж.

СПРАВА ДОКТОРАТІВ.

ВАРШАВА, 2. III. ПАТ. Соймова освітня комісія приняла в третьому читанні урядовий проект про державні стипендії й інші форми помочі для молоді. Опісля приняли проект закону про продовження речинця докторатів для студентів фільософічних виділів. Ці з них, що почали студії в 1925-6 р. або вчасніше, а предложили докторські праці до 31. грудня 1932 р., можуть одержати докторати до 31. грудня 1933. Первісний проєкт передбачував продовження лише до кінця червня 1933.

—o—

ПРИПИНИЛИ В УРЯДУВАННІ 50 СЛУЖБОВЦІВ.

ВІДЕНЬ, 2. III. ПАТ. Арештованих у звязку зі страйком залізничників випустили на волю. 50 вищих службовців ґен. дирекції залізниці припинили в урядуванні за участь у страйку. На домагання соц. демократів, у суботу буде засідання нац. ради, на якім соц. демократи виступлять із гострою критикою канцл. Дольфуса.

—o—

ЗНОВУ СХОПИЛИ РОС. ҐЕНЕРАЛА.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 2. III. ПАТ. У Гельсінґфорсі пропав безслідно російський емігрант ген. Ол. Козловський, що жив тут від довшого часу. Здогадуються, що його стрінула доля Кутєпова.

—o—

ВИКУПИВ ВІД БАНДИТІВ.

ЛЬОНДОН, 2. III. ПАТ. Два тижні тому американські бандити схопили були сина відомого міліонера Бетхера, Ліндберґового приятеля. Нині його випустили на волю, бо батько заплатив бандитам 60.000 дол. Молодий Бетхер сказав, що бандити обходилися з ним добре.

Після увільнення Бетхера поліція 5 вантажними автами пустилася в погоню за бандитами. В перестрілці вбили одного бандита, інші втекли.

НОВИНКИ

— **Першорядна кравецька робітня А. Дуфанця,** Львів Пасаж Миколяша, II. пов., напроти кіна „Утіха". Власні матеріяли на складі. 125015-2

— **Чий клич?** Пишуть нам: У числі 2-ім часопису „Каменярі" радить якийсь „Гуцул" молодим „каменярам", аби себе поздоровляли окликом „Гаразд", бо це — мовляв — поздоровлення передвоєнних наших січовиків. Звертаємо увагу, що клич „Гаразд" зовсім не був січовим, але сокільським, уведений ще проф. Ів. Боберським у наших сокільських товариствах.

— **Українець співробітником великого канадійського прес. органу.** Довідуємося, що п. В. Біберович, б. редактор „Канад. Українця" і „Канад. Фармера" у Вінніпеґу, став з днем 1. II ц. р. співробітником великого канадійського щоденника „The Winnipeg Evenig Tribune". Бажаємо йому на цьому становищі якнайкращих успіхів.

— **Пісні Кошиця на індексі.** Польське міністерство внутрішніх справ відібрало почтовий дебіт брошурі „Пісні України — Die Lieder der Ukraine — Pisne Ukrajiny" Кошиця, видані в українській, німецькій та чеській мові в Києві.

— **Перша українська газета в Бразилії.** У 49 ч. „Діла" (з 28. II. ц. р.) поміщено за амер. газетами замітку п. з. „20-ліття української газети в Бразилії", в якій між іншим говориться що „Праця", видавана в Прудентополіс (у Парані), є „першою українською газетою у Бразилії". До цієї замітки слід зауважити, що „Праця" не є „першою ґазетою у Бразилії". Кілька років до появи „Праці" заходом громади еміґрації в Куритибі (за допомогою інших осель) виходила газета „Зоря", яка устоялася трохи не два роки, а відтак у томуж місті заходами та коштами громади виходив „Прапор". І аж тоді, коли з приччини фінансових труднощів видавці доручили ведення діла прудентопільській громаді, „Прапор" чогось то зник, а на його місце появився вже церковний орган „Місіонар", який перемінився в „Працю" (1912 р.). Отже першим українським пресовим органом у Бразилії була газета „Зоря".

— **З Українського Музею в Празі.** Рівночасно зі збірковою акцією на будову власного поміщення йшла в Українськім Музеї в Празі дальша праця в напрямі нагромадження матеріялу, яка дала в останніх часах небуденні успіхи. Особливо збільшились військові колекції збіркою уніформ українських військ, та великою колекцією (150 штук) дуже добре збережених неґативів, що торкаються історії Українських Січових Стрільців. В дарунку від полковника Россієвича дістався Музееві інтересний документ часів отаманії: універсал, виданий повстанським отаманом Гулим-Гуленком. Колекція грошевих знаків, що були в обігу по таборах українських полонених, вже зібрана в Музеї комплектно. Культурний відділ має теж багато цікавих прид

бать; особливо інтересний є Львівський Служебник з 1666 р., дарований книгарем Ю. Сі-[illegible]ом. Дуже цінним доповненням музейних колекцій української преси з часів власної державности являється присланий д-ром Л. Чикаленком з Варшави транспорт Камянець-Подільських часописів 1918—19-их років. До історії відродження має значіння частина приватного архіву покійних О. і В. Вілінських, але ціннішим є кількатомові рукописні мемуари М. Стороженка, що торкаються історії Старої Київської Громади 70—80-их років. Останніми часами веде управа Музею переговори з Педагогічним Інститутом у Празі щодо передачі майна у звязку з можливою близькою ліквідацією цієї установи.

— **Академічний страйк у Львові** тревае дальше. Ректори вищих шкіл не відкликали розпорядків, якими припинили виклади, і не швидко мабуть відкличуть. В середу вечором страйкуюча молодь демонструвала на ріжних вулицях міста і коли хотіла зійтися на Марійській площі під памятником Міцкевича, прийшло до сутички з поліцією. Демонстранти вибили шиби в кількох санаційних організаціях, причому поліція арештувала понад 60 осіб.

— **За обікражу суду.** Перед карним судом у Львові станув Ян Дудюк, що в листопаді м. р. вломився до каси апеляційного суду і вкрав 1079 зол. Частину тих грошей закопав на Високім Замку, де їх найдено. Обвинувачений признався до крадежі, запевняючи, що помагали йому возьний Завісляк та Уріх Кляр, які теж відповідали перед судом. Дудюка засудили на чотири роки вязниці, а Завісляка і Кляра увільнили.

— **Довкола цукрової афери.** Головний магазинір Банку цукровництва на черновецькому дворці у Львові 52-літній Брон. Ґроховський продав 11 вагонів цукру, а гроші взяв собі. Щоби затерти сліди крадежі, хотів петардами пустити з димом магазин. Це викрилося і Ґроховського, його любовницю Гандківну й купця Нат. Шпрехера арештували. Нині Гандківну випустили на волю, зате арештували заступника магазиніра Марущака. Арештовані не признаються до вини. Ґроховський крім 500 зол. місячної платні, мав місячно по 500 зол. провізії. Тепер переводять шконтрум банку.

— **Засудили комуністів.** Перед судом присяглих в Самборі відбулася розправа проти А. Ґравмана, А. Лібервельта і Г. Мілера, всіх із Дрогобича, за поширювання комуністичних відозв і накликування до протидержавних виступів. Ґравмана засудили на 2 і пів року вязниці, а його товаришів по півтора.

— **Плямистий тиф у Станиславові.** Міський уряд здоровля у Станиславові ствердив випадок плямистого тифу при вул. Вовчинецькій ч. 60 у муляря Лаврентія Михаловича, що з причини безробіття зійшов на прошака. На ту ж пошесну недугу хора теж Михаловичова жінка та його шестеро дітей, що всі живуть в одній кімнаті. Всіх хорих забрали до шпиталю, а хату опечатали. Здогадуються, що Михалович набрався тифу на провінції.

— **Велика пожежа.** На поді городського суду в Бірчі пов. Добромиль вибухла в ночі на 2. ц. м. пожежа, що перекинулася опісля на сусідний почтовий будинок і на дім нотаря, де міститься теж адвокатська канцелярія д-ра Акса. Опісля вогонь охопив цілу частину ринку. В рятунковій акції взяла участь пожежна сторожа з Перемишля при допомозі околичних. Над ранком вогонь згасили. Шкода велика, покищо не обчислена.

— **Самогубство.** На залізничому шляху біля Городка Яг. найшли тіло коло 20-літн. мужчини з відтятою головою. Був порядно убраний, але без ніяких документів. Найшли при ньому білет до кіна в Городку і 40 сот. Перед самогубством він напивався в однім ресторані в місті і писав листи, покищо невідомо до кого.

— **Примус радіофонії в Радянщині.** До обовязків червоної армії в Радянщині належить між іншим слухати щодень дві години радієвих авдицій. Цей новий розпорядок має на меті відтягнути вояків від кантини та пустих забав. Крім того начальство хоче при допомозі радія мати більший вплив на політичне вишколення рекрутів.

— **Багачі мають щастя.** Англійська княжна Рутлянд згубила три роки тому дорогоцінний перловий нашийник. Цей нашийник найшли на дорозі, на селі, в замку княжної, діти конюшого і взяли собі його на забавку. Старша донька конюшого вбрала раз нашийник, коли йшла на забаву і там хтось звернув її увагу на його цінність. Один із ювелірів у сусідньому місті пізнав згубу і княжна дістала її назад.

— **Венеціянський міст.** Відкрили у Венеції новий міст, що єднає місто зі суходолом. Він задовшки на 4 км., завширшки на 20 метрів. Стоїть він на 4 дугах, збудований зовсім новою методою. Будували його півтора року 150 кораблів щодня привозили матеріял по 500 тон піску і 10.000 цегол. Разом зужили 18.000 кв. м. бетону, 45.000 тон каміння, 20 міл. цегол. Старі мешканці Венеції невдоволені цією новиною; кажуть, що місто втратило свій давній чар.

— **Зазив до публики для рятунку Метрополітен Опери.** Управа корпорації „Метрополітен Опери" в Ню Йорку видала прилюдний зазив до публики, щоби вона прийшла з фінансовою допомогою цій установі, інакше прийдеться її замкнути. Цілих 30 літ опера, ведена Джулієм Ґатті-Касаццою, приносила дохід і ще в сезоні 1930—31 р. мала один міліон і сто тисячів дол. гроша в касі. Але як прийшла екон. депресія, то вже в слідуючому році всі ті гроші вичерпалися і ще зроблено 150.000 дол. довгу. А на цей сезон передбачений довг у висоті 300.000 дол. Отже як не буде покриття на цей дефіцит з добродійних дарів, тоді прийдеться хіба замкнути цілком таку поважну мистецьку установу. Управа опери не бачить іншого виходу з тяжкого положення, як відкликнутися до загалу за допомогою.

— **Виклад д-ра К. Коберського** „Про актуальні проблеми сучасної економіки" відбудеться аж 12. березня, бо 5. ц. м. саля занята. — **Т-во Наук. викладів ім. П. М.**

— **Ширші сходини** членів Кружка Рідної Школи ім. Ганни Барвінок відбудуться в суботу дня 4. березня ц. р. при вул. Мохнацького ч. 12. На порядку дня відчит проф. Посацького про Ґрецію, ілюстрований світляними образами. Початок в 6. год. веч. Перед відчитом в год. 5. усі колишні учениці жіночої школи ім. Шевченка зберуться для обговорення важної справи.

— **Загальні збори В-ва „Хортиця".** В неділю дня 26. лютого в помешканні Т-ва Допомоги Еміґрантам з Вел. України у Львові відбулися річні загальні збори видавничої кооперативи „Хортиця", заснованої в 1929 р. Після відчитання звітів і уділення абсолюторії попередній б. Управі й Надз. Раді збори ухвалили із скромної надвишки В-ва признати 25 зол. Т-ву Допомоги Еміґрантам і по 10 зол. Т-вам: „Рідна Школа", „Просвіта" й Україн. Інвалідів. До Надз. Ради В-ва вибрані: Ю. Магалевський, В. Дорошенко, Мих. Струтинський, Ф. Сидоренко й С. Литвиненко; до Управи В-ва: А. Петренко, Фед. Дудко й К. Трохименко.

— **Українське Технічне Товариство** перенеслося до нової домівки при вул. Косцюшка 3, партер, дв. 2. Просимо слати всі листи на нову адресу. Рівночасно пригадуємо, що Заг. Збори Т-ва відбудуться в неділю 5. березня в год. 10. вже в новій домівці. Напередодні зборів (субота 4. III.) в год. 20. товариські сходини при спільній вечері в каварні „Уніон", Косцюшка 3, на які запрошуємо членів з родинами.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В суботу 4. ц. м. в год. 19. відбудуться в домівці Т-ва при вул. Чарнецького ч. 26/І. сходини членів з рефератом д-ра О. Подолинського: „Профіляктика в ґінекольоґії".

З театру.

Театр Ріжнородностей: „Гарна Ґалятея", оперетка Суппе. Виступи трупи варшав. „Банди".

З оперетки Суппе лишився тільки проект сюжету, якто кажуть „концепт". Вона дає нагоду до ріжних дотепів про актуальні справи, дотепів веселих та інтеліґентних, до куплетів, танців і довільно вставлених виступів. Ці поодинокі дотепи єдине вартісне у всій оперетці, але щоби їх зрозуміти треба конче знати грецьку історію та мітольоґію. Артисти мало журяться тим, чи мають відповідні для себе ролі. Прегарного юнака Ганімеда грає Поґожельська — дрібненька, з голосом розбитим як старий горнець, Галятея гарно збудована, але не красуня.

м. р.

Із судової салі.

„Стшельци" перед судом. — Подія, що кидає сумне світло на відносини по наших селах.

Дня 1. березня ц. р. відбулася перед окружним карним судом у Львові карна розправа проти трьох членів „Стшельца" з села Домашів коло Угнова, а саме **Антона Ващишина, Марціна Франца й Андрея Шайковського,** обвинувачених у вбивстві **Василя Петрашкевича,** молодого сільського парібка з Домашева.

Вже акт обвинувачення стверджує, що бійка, в часі котрої смертельно поранили Василя Петрашкевича, мала місце поміж сільськими хлопцями, з котрих одні належали до місцевого „Стшельца", та другими, які не належали. В часі розправи, на основі зізнань свідків, а зокрема „стшельца" Михайла Яремчука (гр.-кат.), виявилося, що деякі сільські хлопці зачіпали Михайла Яремчука та насміхалися з нього, що він вступив до „Стшельца", а один з них мав його навіть ударити в лице. Це дало притоку до того, що дня 7. грудня 1930 р. після „стшелецких" вправ „стшельци" під проводом місцевого коваля і команданта „Стшельца" Мечислава Бромберґера цілим гуртом пішли шукати здогадних винуватців. Коли „стшельци" натрапили на гурток молодих українців, почав командант „Стшельца", як сам зізнав перед судом, провірювати, за що Яремчука зневажили. Це провірювання відбувалося в той спосіб, що один зі „стшельців", а саме Стефан Лижник (гр.-кат.), почав бійку з Василем Петрашкевичем, внаслідок котрої Василь Петрашкевич повалився на землю і в тому часі обвинувачені (члени „Стш."), а саме Антін Ващишин (гр.-кат.), Марцін Франц (римо-кат.) та Андрій Шайковський (римо-кат.) завдали Василеві Петрашкевичеві рани багне-

НОВИНА! НОВИНА!
Мінеральні води в сифонах виробу фабрики
„ЗДОРОВЛЯ"
У ЛЬВОВІ.
Можна дістати у всіх аптиках.

том чи ножем, внаслідок яких Петрашкевич по 3 тижнях мук помер (з причини ушкодження хребетного стовпа та нарушення стрижня настав параліж, що й стало причиною смерти).

По переведеній розправі, котрій проводив суддя **Тертіль,** проголошено присуд, котрим **Антона Ващишина і Марціна Франца засудили кожного на півтора року вязниці, а Андрея Шайковського на 1 рік вязниці.** Всім трьом кару припинили, бо досі не були карані. Між причинами лагідного виміру кари вичислив провідник сенату роздразнення та заогнення, яке спричинило ту прикру подію.

Родину погибшого Василя Петрашкевича заступав на розправі пос. **д-р Степан Біляк.**

Ціла та подія кидає сумне світло на відносини, які панують по наших селах. Зокрема сумне те, що є така українська молодь, яка дає себе втягнути у ряди „Стшельця", а опісля, рахуючи на безкарність, послуговується в особистих порахунках багнетами і ножами супроти своїх товаришів чи земляків, які до „Стшельца" не належать...

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Інструкторський курс „Союзу Українок". Станиславівське зорганізоване жіноцтво починає поважно думати про організацію сільського жіноцтва в повіті. Дотеперішня доривочна праця стає більше плянова і доцільна. Великим кроком вперед у цьому напрямі був інструкторський курс для освітніх робітниць, що його зорганізував „Союз Українок". Мета курсу: вишколити кадр освітніх робітниць та скріпити їх кваліфікації, щоби потім при їх помочі повести працю в ширшому обемі. Курс тревав від дня 17. XII. 1932 до дня 17. II. 1933. Наука на курсі відбувалася тричі в тиждень по 2 години. Покінчило курс 15 жінок у віці від 20—26 літ, переважно студентки унів., абсольвентки ґімназії й учительського семинару. На курсі викладали: 1. О. Скочдополь: „Організація сільського жіноцтва"; 2. М. Кушнір: „Методика й організація освітньої праці"; 3. п-і Рублева: „Початки жіночого руху"; 4. О. Скочдополь: „Ідеольоґія жіночого руху" й „Ідеольоґія Союзу Українок"; 5. М. Велигорська: „Народне мистецтво"; 6. інж. І. Семенчук: „Ро

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

ля жінки в кооперації"; 7. дир. М. Швалюк: „Шляхи української кооперації"; 8. Ліда Мак: „Українські партії й установи". Крім викладів ведено на курсі і семинар, на якому всі курсантки пророблювали цілу низку методичних тем та виготовили кільканацять зразкових рефератів з ріжних ділянок. У неділю 19. II. ц. р. відбулося святочне закінчення курсу, на яке прибула сен. О. Кисілевська. У своєму рефераті сен. Кисілевська звернула увагу курсанток на кілька найважливіших моментів організаційної праці серед сільського жіноцтва та засувавши невідрадне положення, в якому доводиться нам жити, завізвала молоді робітниці до інтенсивної праці. Після відїзду сенаторки відбувся кінцевий іспит, що дав вдоволяючий вислід.

Посвячення нової домівки „Нар. Торговлі". „Народня Торговля" перенесла свою складницю до власного дому, що його купила від Повітового Союзу Кооператив. З цієї нагоди відбулося 19. II. ц. р. посвячення нової домівки при численній участи представників українських установ і товариств. Акту посвячення довершив о. кан. Роман Лободич. По коротких привітах д-р Степан Федак зі Львова передав від дирекції домівку місцевому управителеві складниці. Після посвячення відбувся в салі Т-ва „Українська Бесіда" реферат інж. Павликовського на тему: „Український споживач у місті і його роля в огодарському розвою української ...

Хліб чисто житній
Хліб ГРАГАМА
Всіляке звичайне
і люксусове печиво

Електрична Пекарня Ф. Табачинського

вул. Богуславського 3
тел. ч. 21-51.
Детайлічний склеп
вул. Личаківська 15.

...“, який викликав живу дискусію. Нова складниця на... може жить тепер до найелегантніших льокалів у місті. Може хоч ця обставина спонукає численних асів нашого громадянства, які на іншому місці залюбки виголошують квітисті фрази, купувати все потрібне у цій складниці.

БУЧАЧ.

Хто і як виховує наші діти? В місті Бучачі істнує 7-клясова жіноча школа, в якій нема ні одного українського вчителя ні вчительки. Коли прийде неділя і треба вести діти до церкви, то або веде їх учителька полька, або просто нема кому їх вести. Перед війною в тій самій школі вчили три вчительки-українки, а по війні вчила ще п. М. Вощинська. Перед трьома роками п. М. Вощинську спенсіонували і від того часу лишився такий жахливий стан, який тревае дотепер. Хоч у місті живе біля 15 пань українок, котрі мають усі вимоги, потрібні до одержання вчительської посади, ні одна з них не може дістати місця, не то вже тут у Галичині, але навіть десь у глухому куті на чисто польській території. Посади дістають молодші вчительки, за якими промовляє один дуже поважний аргумент, що є польками. Української мови вчить учителька п. Филикова, яка українського майже не знає і яку діти дуже часто поправляють у вислові і в письмі. П. Филикова оправдується перед дітьми тим, що годі їй уміти українську мову, бо вона „не є русінка“. Дійсно розброюючий аргумент! Друга вчителька, п. Францішка Погожельська, котра вчить в тій-же самій школі, почувши, що учениці говорять між собою по українськи, обурена сказала до них таке: „якбисьцє ведзяли, цо то за наруд украіньци, тобисьцє сеи встидзіли належець до него. Жадней Украіни тутай нема, Украіна ест за Днепрем, — то ест бэзчельносьць в обецносьці научицелькі розмавяць по украіньску“. Ось такі то новочасні педагоги вчать і виховують наших дітей. А своєї вчительки до українських дітей не допускають.

Один з батьків.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Іван Филипчак: КУЛЬЧИЦЬКИЙ, ГЕРОЙ ВІДНЯ. Історична повість з XVII. в. з приводу ювилею (1683—1933). Кульчиці Шляхотські — Самбір 1933. Заходом Т-ва „Бойківщина“ в Самборі. Коштом громадян Кульчиць Шлях. і ПТ. Жертводавців. З друкарні Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові. Стор. 260, ціна 3 зол.

Ярослав Гашек: ПРИГОДИ ДОБРОГО ВОЯКА ШВЕЙКА В СВІТОВІЙ ВІЙНІ. **Славетний прочухан.** Авторизований переклад із чеської мови. Бібліотека „Воєнні Спомини“. Львів 1932. Стор. 160, форм. 8°.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Р. І. Книжка 3. Львів, березень 1933. Зміст: О. Ольжич: Японії; Візія; О. Теліга: Поворот; Е. Маланюк: Три поезії; Б. Ніжанковський: Старю дні; М. П.: Настане час; Л. Мосендз: Засів; Жорж Іманн: Мовчати; Ст. Смаль-Стоцький: Немодів; О Сінклер: Мертвий дім; о. С. Смачило: Протикатолицькі упередження; Андре Віоліс: Японська дитина; Наталя Лівицька Холодна: Гріх; І. Гончаренко: Техніка державного перевороту; Л. Мосендз: Джон Ґелсворси; Т. Курпіта: Ранкове; Д. Донцов: Колтунський консерватизм; М. Л.: З пресового фільму; Бібліографія.

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Річник V. Ч. 3. Львів, березень 1933. Зміст: А. Курдидик: Мазепинка; С. Лисяк: Перша ніч на галицькім фронті; Евакуація дипльоматичного корпусу з Києва в січні 1919 р.; Рік у Холодному Яру; І. Кедрин: Чому досі нема повної історії Січових Стрільців; Історія 8-ої Галицької Бригади; В. Струк: Бандит; Великий день; Бібліографія.

НОВА ХАТА, журнал для плекання домашньої культури. Рік IX. Ч. 3. Львів, березень 1933. Зміст: Софія Русова: Христя Алчевська; О. Кобилянська: Моїй „меві“; С. Парфанович: Життя; М. Пастернакова: Кругом давних і нових танків; О. В.: Чи цілувати в руку; Е. В. Марія Морська; Ір. Вільде: У весняний вечір; М. Мазур: Риж у модерній кухні; О. П.: Про пересаджування квітів; С.: Чи не їсти за богато; Бібліографія; Міш. Даве: Лямпочка на сходах; Ілюстрації.

НИВА, часопис присвячений справам церковним і суспільним. Р. XXVIII. Ч. 2. Львів, лютий 1933. Зміст: Молодь Христови; о. П. Жевуський: Голос св. отця про енцикліку: „Рерум Новарум“; Р. Плі: Праця Апостола — званням; о. В. К.: Про парохіяльні сади; о. д-р Г. Костельник: Ґенеза жіночого й мужеського полу; о. Т. Цегельський і о. Й. Ганкевич: Дещо зі священичої традиції; о. Т. Богачевський і о. Н. С.: Хто був основником згромаджень СС. Служебниць; З життя духовенства; Нові книжки; Всячина.

ДЗВОНИ, літературно-науковий журнал. Ч. 2. — Львів, лютий 1933. Зміст: В. Постригач: Богданові Лепкому; У. Кравченко: Ювилятові Богд. Лепкому; Б. І. Антонич: Поет; Над книжкою поезій; З творчости Богдана Лепкого; М. Козак: головні моменти наукової діяльности Богд. Лепкого; Х.: Здалека і зблизька; Е. Ю. Пеленський: Матеріяли до бібліографії Богдана Лепкого.

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований орган українського протиалькогольного Т-ва „Відродження“. Рік VI. Ч. 2. За лютий. Львів 1933.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЯТЕЛІСТ. Місячник. Відень 1933. Річник IX., ч. 1—2 за січень-лютий.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Місячник. Львів 1933. Рік XII, ч. 7. за березень.

Листування Редакції.

Всч. о. М. О.: Допис про свято Мазепи на селі доволі спізнений, а до того такий довгий, що заняв би майже дві шпальти. Якже можемо у такому виді помістити!

Вп. інж. В. Б.: Допису помістити не можемо, бо по нашим інформаціям те, що подаете, тільки в малій мірі відповідає дійсности.

Вп. Е. Ткачук, Перемишль: Статті, про яку згадуєте, ми не отримали. Чи дістали нашу листівку на львівську адресу?

Вп. Кореспондентам у Галичі, Стрию, Яворові, Калуші й ін.: Невже у Вас нішо не діється? Чому мовчите?

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у приватних оборотах зол. 8.89 і пів.

Золото: доляри 9.06, дукати 84.10, 20 корон 38.00, 20 франків 36.75, рублі 49.00.

Срібло: корони 0.30, фльорени 0.75, рублі 1.30.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 125.15, 125.46, 124.84; Льондон 30.36—30.37, 30.52, 30.22; Ню Йорк чеки 8.893, 8.913, 8.873; Ню Йорк кабель 8.897, 8.895, 8.916, 8.876; Париж 35.12, 35.21, 35.03; Швайцарія 173.80, 174.23, 173.37; Італія 45.55, 45.77, 45.33; Берлін 212.70.

Акції.

Банк Польський 76.50 трохи сильніше.

ЗБІЖЕ.

Ціни льоко Підволочиська: Жито одноціле 17.50—17.75, Жито збірне 16.50—16.75, Овес двірський 14.50—15.00, Овес двірський замоклий 12.50—13.00, Овес збірний 12.00—12.25, Бобик 11.00—11.50, Вика чорна 11.50—12.00, Вика сіра 9.50—10.00, Гречка на мливо 17.50—18.50 Висівки житні 8.50—8.75, Висівки пшен. 8.00—8.25, Висівки пшен. грубші 8.75—9.25. Ціни льоко Львів: Жито одноціле 19.00—19.25, Жито збірне 18.00—18.25, Овес двірський 16.00—16.50, Овес двірський замоклий 14.00—14.50 Овес збірний замоклий 13.50—13.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 2. III. пома масло десерове 2.90, молоко 15—18, сметана 0.70, яйця 3.80—4.00. Тенденція на масло сильна, на молоко і яйця слаба.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 3. III. год. 7.30 веч. „Дон Карльос“.

Субота, 4. III. год. 7.30 веч. „Цезар і Клеопатра“ (Абон. 8).

Неділя, 5. III. год. 3.15 попол. „Орфей у пеклі“.

Театр Ріжнородностей.

Пятниця 3. III. год. 7.15 і 9.45 веч. Варшавський Театр Банда „Гарна Галятея“.

Субота, 4. III. год. 7.15 і 9.45 веч. Варшавський Театр Банда „Гарна Галятея“.

Кіна.

АДРІЯ: „Упавша жінка“, „Її хлопчик“.

АПОЛЬО: „Конгорилля“.

АТЛЯНТИК: „Ігльо“ (з життя ескімосів), „Душегубство при вул. Морг“ (на осн. Едг. По)

КАСІНО: „Кохання в авті“.

КОЛІСЕЙ: „Він і його слуга“, ревія „Весела осмішка прощає вас“.

КОПЕРНИК: „Вікторія і її гузар“ (Іван Петрович)

МАРУСЕНЬКА: „Вікторія і її гузар“ (Іван Петрович)

МІРАЖ: „На приказ Ліліянки“.

ОАЗА: „Арсен Люпін джентельмен вломник“.

ПАЛЯС: „Спів, цілунок, дівчина“.

ПАН: „100 метрів кохання“ та ревія.

ПАСАЖ: „Король степу“, „Люди на стійці“.

ПРОМІНЬ: „Улани! Улани!“

СТИЛЕВЕ: „Цариця підземелля“ та ревія.

УТІХА: „Баль в опері“ й ревія.

ХИМЕРА: „Кіноманяк“ (Гар. Льойд).

Закордонне радіо.

Пятниця, 3. березня 1933.

Братислава (279,3) 18.20 Спів, **Бресляв** (325) 20.00 „Ідоменео“ оп. Моцарта, **Міляно** (331,4) 21.00 Концерт, **Букарешт** (394,2) 20.00 Симф. концерт, **Рим** (441,2) 16.00 Віольончеля, **Лянгенберг** (472,4) 13.00 Концерт, 20.00 „Княжна Шікаго“ оп. Кальмана, **Відень** (518,1) 11.30 Концерт, **Будапешт** (550,5) 18.10 Лістів вечір, **Харків** (937,5) 10.00 15.15. 18.40 Концерт, 13.15 Звуковики, 24.00 Нар. пісні, **Москва** (1000) 17.25 „Періколя“ оп. Офенбаха (Досв. 720 м.).

Субота, 4. березня 1933.

Братислава 279,3) 16.10 Концерт, 21.00 Оп. музика, **Штрасбург** (345,2) 18.00, 21.00 Концерт, **Штутгарт** (360,6) 21.15 „Дер Цавбербавм“ муз. комедія Глюка (Фрайбург 569,3 м.), **Гельсінгфорс** (368,1) 17.25 Спів, **Рим** (441,2) 13.00, 17.30 Концерт, **Відень** (518,1) 11.30 Капеля, 16.15 Нар. мельодії (цитристи), 20.00 „Мезаліянс“ ком. Б. Шова, **Мінхен** (532,9) 21.15 Концерт, **Будапешт** (550,5) 12.05 Музика, спів. 18.45 Концерт, спів, **Харків** (937,5) 10.00 Авд., 13.15, 15.15 Концерт, 16.30 Музика для дітей, 17.40 Гумор, сатира, 18.00 Мист. трансм., 18.40 Український концерт, **Москва** (1000) 17.25 „Царівна-Сніжинка“ оп. Римського-Корсакова (Досв. 720 м.), **Париж** (1724,1) 10.00, 13.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 22.35 Трансм. з Ню-Йорку: Свято перебрання влади през. Рузвелтом.

Львівське радіо.

Пятниця, 3. березня 1933.

12.10, 15.35, 16.10, 22.50 Грамофон, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Збіжева біржа, 16.20 Для матуристів: „Февдалізм“ 17.00 Трубна орхестра, 18.00 Для матуристів: „Акт. Мальчевський“, 18.25 Легка музика, 19.30 „Голодного накормити“ фейл., 20.30 Швайцарський концерт, 22.35 Спортові вістки.

Субота, 4. березня 1933.

12.10 Грамофон, 13.15 Шкільний радіо-поранок, 15.35 Для дітей: „Трансмісія з борозди“, 16.15 Легка орхестра, 18.05 Камеральний концерт, 18.55 Лікар і його хорий, 20.00 Веч. концерт, Спортові вістки, 22.05 Шопенівський концерт, 22.40 Словацькі замки в поезії та переказах, 23.00 Концерт мандолиністів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФОРМИ найновіші, готові і на замовлення Козловська, Академічна 22, I. п. 2—5

РЕАЛЬНІСТЬ, 9 убікацій, 1/4 морга городу, вільне мешкання при трамваю, вклад 20.000 золотих, продасть Королик, Янівська 53. 1506 1—?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Подяка.

Отсим складають прилюдну подяку Вп. Панові дент. Нассові у Львові за совісне і дбайливе запльомбовання та вставлення зубів.

Марія і Андрій Кузьмичі.

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає такі свої видавництва:

Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Algemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видавництв:

BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41

У листах треба зазначувати: Ausland-Abteilung. Місця платности в Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове конто в ПКО, ч. 200.490) Почтове конто в Берліні: Berlin, N-e 3.111. 9—?

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги	„ 0.40
1 „ „ в тексті і новинках	„ 0.48
1 „ „ на першій сторінці	„ 0.55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0.10
шукаючі праці	„ 0.08

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	зол. 380·—
„ „	1/2	„ 200·—
„ „	1/4	„ 110·—
„ „	1/8	„ 60·—

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик

Видає Видавнича Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.